

Valoarea timpului socialist

Dimensiune fundamentală a istoriei, timpul — ca durată — măsoară curgerea necurmată a dezvoltării sociale, a progresului uman, a împlinirii speranțelor omenești într-o viață fericită, liberă și prosperă. La noi, românii, această dimensiune se exprimă prin două milenii și jumătate de când a prins ființă ideea de libertate și de apărare a libertății în fața unor agresiuni străine, se exprimă prin secole de luptă pentru dreptate socială și libertate națională, pentru împlinirea idealurilor noastre constructive și umaniste. Au fost necesare pentru aceasta lungile secole ale vremilor antice și medievale; a fost necesar pentru aceasta un singur secol, parcă mai scurt, al timpului istoric modern, în care România a evoluat relativ rapid, de la revoluția pașoptistă până la începutul revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944. Și iată, sînt acum doar 42 de ani de când revoluția socialistă poartă poporul român, sub flamura victorioasă a partidului, spre zorile comunismului! Și iată, sînt numai 21 de ani de când această revoluție socialistă a devenit, prin grandioasele și uimitoarele sale înfăptuiri, o epocă, o epocă de aur, o epocă ce poartă numele ctitorului său de geniu, Epoca Nicolae Ceaușescu! Timpul socialist românesc a căpătat, prin densitatea trăirii lui active, o nouă valoare și o nouă dimensiune: valoarea creației intensive, dimensiunea eroismului muncii!

Țara noastră a parcurs, așadar, într-o perioadă istorică scurtă, mai multe etape de dezvoltare. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Cuvîntarea rostită cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, „dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată — despre care cercurile conducătoare burghezo-moșierești spuneau că trebuie să rămînă o țară eminentamente agricolă — România s-a transformat într-o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică, modernă, dotată în cea mai mare parte cu tehnica cea mai avansată, cu o agricultură socialistă în plin progres”. Această evoluție apare deosebit de evidentă în perioada care a trecut de la istoricul Congres al IX-lea al partidului, cînd întreaga dezvoltare economico-socială a atins parametri greu de imaginat cu puțină vreme în urmă, concretizați — dincolo de procentele foarte mari realizate pe ansamblul producției, ele însele semnificative — în numeroase obiective care pot face mîndria oricărei națiuni prospere: Canalul Dunăre-Marea Neagră, Transfăgărășanul, metroul bucureștean, marile hidrocentrale electrice, peste 200 de zone și platforme industriale în toate orașele țării, aproape trei milioane de hectare amenajate prin irigații, 11.000.000 de persoane mutate în casă nouă. Și lista realizărilor e departe de a fi epuizată. Această extraordinară epopee exprimă însă, în același timp, amplitudinea fără precedent în istoria noastră a dezvoltării culturale, marcată atît prin însemnate realizări tehnico-materiale — să reținem, de pildă, că numărul teatrelor, caselor de cultură, cluburilor și instituțiilor muzicale a crescut de la 481 în 1965 la 677 în 1984 — cit și prin calitatea în permanență creștere a creației științifice și cultural-artistice, în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, prin continua perfecționare a învățămîntului de toate gradele.

Dacă 21 de ani înseamnă, desigur, la scara istoriei, un interval de timp foarte mic, acesta poartă, în schimb, pentru poporul român, semnul și semnificația unei întregi epoci, cea mai înfloritoare epocă din existența sa — Epoca Nicolae Ceaușescu — epocă în care România a dobîndit o putere economică, socială și politică de natură să-i asigure edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea hotărîită spre comunism; epocă a democrației muncitorești-revoluționare în cadrul căreia, sub conducerea partidului, toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate, participă, în deplină egalitate, la construcția și conducerea societății; epocă a unei politici interne și externe a partidului și a statului clarvizionară și creatoare, pusă consecvent și ferm în slujba dezvoltării libere a patriei, promovării păcii, colaborării și prieteniei între popoare; epocă a formării și perfecționării omului nou, în spirit revoluționar, patriotic, ca personalitate conștientă și activă în procesul de făurire a societății socialiste și comuniste, în procesul de făurire a noii spiritualități naționale românești.

Privindu-și epoca sa de aur cu justificată mindrie patriotică, poporul român — strins unit în jurul Partidului Comunist Român, centrul vital al națiunii, în frunte cu ilustrul său conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu, întiul președinte al țării — privește, totodată, spre viitor. Spre un viitor previzibil, intrucît el face obiectul unor programe de dezvoltare de o mare cutezanță revoluționară și al căror caracter profund științific le conferă certitudinea realizării neabătute. În anii de început ai revoluției socialiste, Partidul Comunist Român a făgăduit poporului din care s-a născut, și pe care îl exprimă plenar, un drum al transformărilor revoluționare spre visul de aur al omenirii, comunismul; acest drum a fost parcurs pînă acum, cu toate greutățile lui, pe o spirală ascendentă, care a făcut posibilă, din 1965 pînă în 1985 — ca să ne rezumăm numai la două exemple — realizarea a circa 80 la sută din creșterea de 100 de ori a producției industriale față de anul 1944 și realizarea a 82 la sută din cele 2 200 de miliarde lei care constituie fondurile fixe productive în 1985. Sint acestea, fără îndoială, semnul caracterului intensiv pe care Congresul al XIII-lea al partidului l-a preconizat pentru evoluția țării noastre pînă în 1990, evoluție al cărei obiectiv fundamental îl constituie, așa cum se prevede în Legea planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe perioada 1986—1990, „dezvoltarea puternică, în continuare, a forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale, accentuarea creșterii intensive, înfăptuirea în linii generale a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, trecerea de la stadiul de țară în curs de dezvoltare într-un stadiu superior de țară mediu dezvoltată, afirmarea cu putere a noii revoluții tehnico-științifice și a noii revoluții agrare, continuarea cu fermitate a procesului de transformare revoluționară a societății, care să conducă la realizarea unei noi calități a muncii și a vieții, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a gradului de bunăstare și civilizație a întregului popor, întărirea independenței și suveranității României socialiste“. Obiective majore, obiective care au în vedere, din nou, scurtarea timpului istoric, prin intensificarea dezvoltării, în favoarea unei calități convertite finalmente în fericirea poporului român. Obiective a căror îndeplinire va marca o nouă etapă de dezvoltare economico-socială a patriei, în baza hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului și a prevederilor celui de-al optulea plan cincinal. România va atinge în anul 2000 stadiul de țară socialistă multilateral dezvoltată, în care principiile comuniste de muncă și de viață se vor manifesta cu tot mai multă putere. Înseamnă aceste mărețe programe ale Epocii Nicolae Ceaușescu, odată cu înfăptuirea coordonatelor materiale necesare, dezvoltarea spiritului revoluționar comunist, perfecționarea continuă a procesului revoluționar permanent, creșterea neîncetată a rolului conducător al partidului, întărirea statului națiunii noastre socialiste; înseamnă, aceste mărețe programe ale viitorului, dezvoltarea și perfecționarea democrației muncitorești-revoluționare, participarea poporului însuși — ca proprietar, producător și beneficiar — la conducerea tuturor domeniilor de activitate, a întregii țări.

„Socialismul este încă o orînduire tînără — sublinia cel mai iubit fiu al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Cuvîntarea amîntită. În drumul parcurs pînă acum s-au comis și o serie de greșeli, s-au manifestat lipsuri, abuzuri cîteodată; dar, cu toate acestea, el, socialismul, a reușit să soluționeze într-un timp scurt probleme care au necesitat, în alte orînduiri sociale, în trecut, secole întregi“. Demonstrînd forța și capacitatea de a asigura progresul accelerat al societății noastre socialiste, poporul român, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, marele erou al patriei, a dovedit și va dovedi mereu că știe să transforme însăși clasică noțiune de timp într-o dimensiune nouă, a timpului socialist românesc. Biruitor în prezent, acest timp românesc al socialismului și comunismului justifică pe deplin încrederea poporului român în viitor, așa cum a exprimat-o, cu revoluționara sa clarviziune politică, de la înalta tribună sărbătorească a aniversării Partidului Comunist Român, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Avem un program de largă perspectivă, pînă în anul 2000. Avem un puternic partid revoluționar și, mai presus de toate, avem un minunat popor, care, în întreaga sa istorie milenară, nu s-a plecat niciodată în fața asupritorilor, a luptat și a dat cele mai mari sacrificii pentru a-și păstra ființa, pentru a-și apăra existența, iar astăzi urmează cu încredere politica Partidului Comunist Român, care răspunde pe deplin intereselor vitale ale întregii națiuni, ale asigurării viitorului fericit al patriei noastre! Toate acestea ne dau tot dreptul să privim cu încredere viitorul patriei, victoria socialismului și comunismului pe pămîntul României!“

